

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 1/2022 2.01.2022

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Panie, nasz Boże, pokornie Cię prosimy, przez działanie tego Sakramentu oczyść nas ze złych skłonności i spełnij nasze godziwe pragnienia.” (Modlitwa po Komunii na dziś)

Oby nasze życie, jak życie Jezusa, było dla innych światłem, ukazaniem Boga i drogowskazem do nieba, ani przez chwilę zgorszeniem. ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Każdego dnia, proszę, pomódlcie się trochę razem, jako rodzina, aby prosić Boga o dar pokoju. I postanówmy wszyscy – rodzice, dzieci, Kościół, społeczeństwo obywatelskie – wspierać, bronić i strzec rodziny!” (26.12) „Święty Józefie, który doświadczyłeś cierpienia tego, który musi uciekać, aby ocalić życie osób najdroższych, chroń wszystkich uciekających z powodu wojny, nienawiści i głodu. Prowadź ich kroki i otwórz serca tych, którzy mogą im pomóc.” (29.12) „Podczas Bożego Narodzenia Bóg nie objawia się jako ktoś wyniosły, kto chce dominować, ale jako Ten, kto się uniaża, staje się mały i biedny, aby służyć: to oznacza, że drogą upodobnienia się do Niego jest uniżenie i służba.” (30.12) „Nowy rok rozpoczyna się w znaku Maryi. Macierzyńskie spojrzenie jest drogą do odrodzenia i wzrostu. Matki potrafią pokonywać przeszkody i konflikty, wiedzą, jak rozszerzać pokój. W ten sposób udaje im się przekształcić przeciwności w szansę na odrodzenie i wzrost.” „Na początku nowego roku powierzmy się opiece Matki Bożej, która jest naszą matką. Niech ona pomaga nam zachować i rozważać każdą sprawę, bez lęku przed próbami, w radosnym przekonaniu, że Pan jest wierny i potrafi przekształcić krzyże w zmartwychwstania.” (1.01)

Święta myśl od świętych:

„Łatwiej oprzeć się złu w jego początkach niż zwalczyć je, gdy sił nabrało. Podobnie łatwiej trzymać kamień w garści, niż chwycić go spadającego z góry z wielkim impetem.” św. Grzegorz z Nazjanzu

Intencja Papieskiej Światowej Sieci Modlitwy na styczeń 2022:

O wychowanie do braterstwa: Módlmy się, aby wszystkie osoby, które doświadczają dyskryminacji i prześladowań na tle religijnym, znalazły w społeczeństwach, w których żyją, uznanie własnych praw i godności, która rodzi się z bycia braćmi.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w II Niedzielę po Narodzeniu Pańskim, prosimy Umiłowanego Ojca, by ukazał się wszystkim narodom. My też Mu w tym pomożemy.
2. We czwartek będziemy przeżywać uroczystość Objawienia Pańskiego. W tym dniu obowiązkowo uczestniczymy we Mszy św. O 10:00 odbędzie się Msza św. rocznicowa śp. ks. Proboszcza Radka, a po Mszy św. wieczornej, około 18:00, nasz tradycyjny parafialny koncert kolęd ku czci Jezusa Narodzonego, w duchu wdzięczności za ks. Proboszcza Zdzisława, w którym wystąpi między innymi Zespół „Wręczynki Plus” oraz Chór Parafialny.
3. W najnowszej „Niedzieli” polecamy między innymi artykuł o tym, jak w swoim małżeństwie „obudzić miłość” oraz piękny i wartościowy tekst znanego nam z rekolekcji parafialnych O. Wojciecha Deca z Jasnej Góry o Bożej Rodzicielce.
4. W tym tygodniu przypada pierwszy piątek miesiąca. W piątek i sobotę zaniesiemy Jezusa do naszych chorych i starszych.
5. W „Oblubieńcu” znajdziemy *List Ojca Świętego Franciszka do małżonków z okazji Roku „Rodzina Amoris Laetitia”*, który podpisał tydzień temu w Niedzielę Świętej Rodziny oraz ważne zaproszenie Parafialnej Rady Duszpasterskiej dotyczące trwającego w naszej parafii etapu synodalnego.
6. Dziękujemy Janinie Janik za 100 zł i wszystkim innym za ofiary na potrzeby kościoła. Za tydzień będziemy zbierać fundusze na zakup węgla.
7. W ostatnim czasie odszedł od nas do Boga śp. Stanisław Witkowski z ul. 3-Maja, l. 91, śp. Krystyna Lamik z ul. Kolejowej, l. 88 oraz Henryk Kolanus z Bytomia (pochodzący z Wręczycy), l. 88. Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie.

Ważne zaproszenie dla wszystkich

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

27. grudnia członkowie Parafialnej Rady Duszpasterskiej odbyli swoje pierwsze synodalne spotkanie. Zawierając nasze spotkanie Duchowi Świętemu, szukaliśmy najlepszego sposobu słuchania się nawzajem i zbierania głosów o Kościele ludzi „bliższych i dalszych”, bardziej i mniej zaangażowanych w życie wiarą i wspólnotą Kościoła. Pragnąc rozwoju żywej wiary i bardziej świadomego uczestnictwa w życiu parafii chcemy zadać sobie i wszystkim zainteresowanym następujące pytania:

1. Co cię cieszy, gdy myślisz o swojej parafii?
2. Co cię boli, gdy myślisz o swojej parafii?
3. Co chciałbyś zmienić w swojej parafii?
4. Z jakimi głosami o Kościele spotykasz się w swoim środowisku?
5. Z jakimi głosami o Kościele spotykasz się ze strony tych, którzy nie praktykują, żyją w związkach niesakramentalnych lub w jakikolwiek sposób czują się wykluczeni z Kościoła?
6. Na ile mamy odwagę szczerze rozmawiać o tym, co radosne i bolesne z odpowiedzialnymi osobami w Kościele?
7. Co stoi na przeszkodzie w takich rozmowach?

Odpowiedzi na wymienione pytania będzie można udzielać w różny sposób.

Niektórzy wypowiedzą się podczas spotkań grup parafialnych, do których należą. Odbędzie się jedno spotkanie otwarte dla wszystkich zainteresowanych. Można również kierować swoje odpowiedzi osobiście do kilku członków Parafialnej Rady Duszpasterskiej: Wiesława Chrzanowskiego, Moniki Hiller, Anny Knopik, Wojciecha Oczkowskiego, Michała Przygody (609136447, przygoda@o2.pl) i Anity Toborek.

Michał Przygoda, Zastępca Przewodniczącego Parafialnej Rady Duszpasterskiej

List Ojca Świętego Franciszka do małżonków z okazji Roku „Rodzina Amoris Laetitia”

Drodzy małżonkowie całego świata!

Z okazji Roku „Rodzina Amoris Laetitia” zwracam się do was, aby, w tym szczególnym okresie, który przeżywamy, wyrazić wobec was całą moją miłość i bliskość. W moich modlitwach zawsze pamiętałem o rodzinach, tym bardziej w okresie pandemii, która wystawiła na ciężką próbę wszystkich, a zwłaszcza tych najbardziej bezbronnych. Czas, przez który przechodzimy, skłania mnie do tego, aby z pokorą, czułością i radością podejść do każdej osoby, każdego małżeństwa i każdej rodziny w sytuacjach, jakie doświadczacie.

Te szczególne okoliczności zapraszają nas do przeżywania słów, którymi Pan powołuje Abrahama do opuszczenia swojej ziemi ojczystej i domu swego ojca, by udać się ku ziemi nieznaney, którą On sam mu ukaże (por. Rdz 12, 1). My także, bardziej niż kiedykolwiek, doświadczaliśmy niepewności, samotności, straty osób bliskich i zostaliśmy popchnięci do wyjścia z naszych stref bezpieczeństwa, z naszych przestrzeni „pod kontrolą”, z naszych sposobów załatwiania spraw, z naszych ambicji - po to, aby troszczyć się nie tylko o dobro naszej rodziny, ale także o dobro społeczeństwa, które zależy również od naszych osobistych zachowań.

Relacja z Bogiem nas kształtuje, towarzyszy nam i porusza nas jako osoby, a w końcu pomaga nam „wyjść z naszej ziemi”, w wielu przypadkach z pewnym strachem, a nawet lękiem przed nieznanym. Jednak, dzięki naszej wierze chrześcijańskiej wiemy, że nie jesteśmy sami, ponieważ Bóg jest w nas, z nami i pośród nas: w rodzinie, w sąsiedztwie, w miejscu pracy lub nauki, w mieście, w którym mieszkamy.

Podobnie jak Abraham, każdy z małżonków opuszcza swoją ziemię w chwili, gdy odczuwając powołanie do miłości małżeńskiej, bezwarunkowo daje siebie drugiej osobie. Tak więc już zaręczyny oznaczają opuszczenie własnej ziemi, ponieważ wymagają od nas wspólnej wędrówki drogą, która prowadzi do małżeństwa. Różne sytuacje życiowe: mijający czas, pojawienie się dzieci, praca, choroba, są okolicznościami, w których zobowiązanie podjęte wobec siebie nawzajem oznacza, że każda osoba musi porzucić swą bierność, swoje pewniki, przestrzenie spokoju i wyjść ku ziemi, którą obiecuje Bóg: być dwojgiem w Chrystusie, dwojgiem w jednym. Jednym życiem, jednym „my” w komunii miłości z Jezusem, który żyje i jest obecny w każdej chwili waszego życia. Bóg wam towarzyszy, miłuje was bezwarunkowo. Nie jesteście sami!

Drodzy małżonkowie, wiedźcie, że wasze dzieci – a szczególnie te młodsze – uważnie was obserwują i szukają w was świadectwa silnej i niezawodnej miłości. „Jak ważne jest, aby ludzie młodzi mogli na własne oczy zobaczyć miłość Chrystusa żywą i

obecną w miłości małżonków, którzy swoim konkretnym życiem świadczą, że miłość na zawsze jest możliwa!”. Dzieci zawsze są darem, zmieniają historię każdej rodziny. Są spragnione miłości, wdzięczności, szacunku i zaufania. Ojcostwo i macierzyństwo wzywa was do bycia twórczymi i płodnymi, aby dać waszym dzieciom radość odkrycia, że są dziećmi Boga, dziećmi Ojca, który od pierwszej chwili czule je kocha i codziennie bierze je za rękę. To odkrycie może dać waszym dzieciom wiarę i zdolność do ufania Bogu.

Oczywiście, wychowanie dzieci nie jest w żadnym wypadku łatwe. Nie zapominajmy jednak, że również dzieci nas kształcą. Pierwszym środowiskiem wychowawczym zawsze pozostaje rodzina, poprzez drobne gesty, które są bardziej wymowne niż słowa. Wychowywać, to przede wszystkim towarzyszyć procesom rozwoju, być obecnym na wiele sposobów, aby dzieci mogły zawsze liczyć na swoich rodziców. Wychowawca jest osobą, która „rodzi” w sensie duchowym, a przede wszystkim „angażuje siebie” poprzez bycie w relacji. Ważne, aby jako ojciec i matka odnosić się do dzieci z autorytetem zdobywanym dzień po dniu. Potrzebują one bezpieczeństwa, które pomoże im doświadczyć zaufania do was, w pięknie ich życia, w pewności, że nigdy nie są sami, cokolwiek by się nie wydarzyło.

Z drugiej strony, jak już wspomniałem, wzrosła świadomość tożsamości i misji świeckich w Kościele i w społeczeństwie. Waszą misją jest przekształcanie społeczeństwa poprzez obecność w świecie pracy i zapewnienie, aby potrzeby rodzin były brane pod uwagę.

Również we wspólnocie parafialnej i diecezjalnej małżonkowie powinni podejmować inicjatywę (*primerear*) (por. Adhortacja apostołska *Evangelii gaudium*, 24) ze swoimi propozycjami i kreatywnością, dążąc do komplementarności charyzmatów i powołań jako wyrazu komunii kościelnej. W szczególności tej komunii „małżonków obok duszpasterzy, aby szli z innymi rodzinami, aby pomagali słabszym, aby głosili, że także w trudnościach Chrystus staje się obecny”.

Dlatego zachęcam was, drodzy małżonkowie, do uczestnictwa w Kościele, zwłaszcza w duszpasterstwie rodzin. Ponieważ „współodpowiedzialność za misję wzywa [...] małżonków i szafarzy święceń, zwłaszcza biskupów, do owocnej współpracy w trosce i opiece nad Kościołami domowymi”. Pamiętajmy, że rodzina jest „podstawową komórką społeczeństwa” (Adhort. apost. *Evangelii gaudium*, 66). Małżeństwo jest rzeczywiście projektem budowania „kultury spotkania” (Encyklika *Fratelli tutti*, 216). Dlatego właśnie zadaniem rodzin jest budowanie mostów między pokoleniami, aby przekazywać wartości, które budują człowieczeństwo. Potrzeba nowej kreatywności, aby pośród dzisiejszych wyzwań wyrażać wartości, które czynią z nas lud w naszych społeczeństwach i w Kościele, będącym Ludem Bożym.

Powołanie do małżeństwa jest wezwaniem do kierowania łodzią niestabilną, choć bezpieczną, ze względu na rzeczywistość sakramentu, na niejednokrotnie wzburzonym morzu. Ileż razy, podobnie jak apostołowie, macie ochotę powiedzieć, a raczej zawołać: „Nauczycielu, nic Cię to nie obchodzi, że giniemy?” (Mk 4, 38). Nie zapominajmy, że poprzez sakrament małżeństwa Jezus jest obecny w tej łodzi. On troszczy się o was, jest z wami w każdej chwili, we wzlotach i upadkach łodzi miotanej wodami. W innym fragmencie Ewangelii, pośród trudności, uczniowie widzą Jezusa zbliżającego się pośród burzy i przyjmują Go do łodzi. Podobnie i wy, gdy

szaleje burza, pozwólcie Jezusowi wejść do łodzi, bo gdy „wszedł do nich do łodzi, wiatr się uciszył” (por. Mk 6, 51). Ważne, abyście razem wpatrywali się w Jezusa. Tylko w ten sposób możecie osiągnąć spokój, przezwyciężyć konflikty i znaleźć rozwiązanie wielu waszych problemów. Nie dlatego, że znikną, lecz dlatego, że będziecie mogli zobaczyć je z innej perspektywy.

Jedynie powierzając się w ręce Pana, będziecie mogli żyć tym, co wydaje się niemożliwe. Drogą do tego jest uznanie własnej słabości i bezsilności, której doświadczamy w obliczu wielu sytuacji wokół nas, ale jednocześnie pewność, że dzięki temu siła Chrystusa objawia się w naszej słabości (por. 2 Kor 12, 9). To właśnie w czasie burzy apostołowie doszli do poznania godności królewskiej i boskości Jezusa, i nauczyli się w Nim pokładać nadzieję.

W świetle tych biblijnych odniesień, chciałbym skorzystać z okazji, aby zastanowić się nad niektórymi trudnościami i szansami, jakich doświadczły rodziny w czasie pandemii. Zwiększyła się na przykład ilość czasu spędzanego razem, co stanowiło wyjątkową okazję do pielęgnowania dialogu w rodzinie. Oczywiście wymaga to szczególnego ćwiczenia się w cierpliwości. Niełatwo być razem przez cały dzień, kiedy trzeba pracować, uczyć się, odpoczywać i spędzać czas w tym samym domu. Niech nie pokona was zmęczenie; niech moc miłości uczyni was zdolnymi do patrzenia bardziej na drugiego człowieka - na współmałżonka, na dzieci - niż na własne zmęczenie. Przypominam wam to, co napisałem w *Amoris laetitia* (por. numery 90-119), podejmując Pawłowy hymn o miłości (por. 1 Kor 13, 1-13). Proście z uporem Świętą Rodzinę o ten dar; odczytujcie na nowo pochwałę miłości, aby inspirowała wasze decyzje i wasze działania (por. Rz 8, 15; Ga 4, 6).

W ten sposób bycie razem nie będzie pokutą, ale schronieniem pośród burz. Niech rodzina będzie miejscem akceptacji i zrozumienia. Zachowajcie w waszych sercach radę, której udzieliłem małżeństwom w trzech słowach: „proszę, dziękuję i przepraszam”. A kiedy pojawia się jakiś konflikt, „niech nigdy dzień rodziny nie kończy się bez pogodzenia się”. Nie wstyďte się uklęknąć razem przed Jezusem obecnym w Eucharystii, aby znaleźć chwile pokoju i wzajemnego spojrzenia pełnego czułości i dobroci. Albo wziąć drugą osobę za rękę, gdy jest trochę rozgniewana, i sprawić, by odwzajemniła wasz uśmiech. A może wieczorem przed snem odmówić razem na głos krótką modlitwę, wspólnie z Jezusem obecnym pośród was.

Jednak dla niektórych małżeństw przebywanie razem, do którego zostały zmuszone w czasie kwarantanny, było szczególnie trudne. Problemy, które już istniały, pogłębiały się, rodząc konflikty, które niejednokrotnie stawały się wręcz nie do zniesienia. Wielu doświadczyło nawet rozpadu związku trwającego w kryzysie, którego nie byli w stanie lub nie chcieli przezwyciężyć. Chciałbym również tym osobom okazać moją bliskość i miłość.

Rozpad relacji małżeńskiej jest źródłem wielu cierpień z powodu niesprostania wielu aspiracjom. Brak zrozumienia powoduje kłótnie i rany, które niełatwo naprawić. Także dzieciom nie można oszczędzić bólu, gdy widzą, że ich rodzice nie są już razem. Mimo to nie przestawajcie szukać pomocy, aby konflikty mogły być w jakiś sposób przezwyciężone i nie powodowały jeszcze większego cierpienia między wami, a waszymi dziećmi. Pan Jezus, w swoim nieskończonym miłosierdziu podsunie wam sposób, jak iść naprzód pośród tak wielu trudności i smutków. Nie pomijajcie

wzywania Go i szukania w Nim schronienia, światła na drogę, a we wspólnocie „ojcowskiego domu, gdzie jest miejsce dla każdego z jego niełatwym życiem” (Adhortacja apostołska *Evangelii gaudium*, 47).

Nie zapominajcie, że przebaczenie leczy każdą ranę. Przebaczenie sobie nawzajem jest owocem wewnętrznej decyzji, która dojrzewa na modlitwie, w relacji z Bogiem, jako dar płynący z łaski, którą Chrystus napełnia małżonków, gdy ci pozwalają Mu działać, gdy zwracają się do Niego. Chrystus „przebywa” w waszym małżeństwie i czeka, aż otworzycie swoje serca na Niego, aby mógł podtrzymywać was mocą swojej miłości, tak jak uczniów w Łodzi. Nasza ludzka miłość jest słaba, potrzebuje siły wiernej miłości Jezusa. Z Nim rzeczywiście będziecie mogli zbudować „dom na skale” (Mt 7, 24).

W związku z tym pozwólcie, że skieruję słowo do młodych, przygotowujących się do małżeństwa. Jeśli przed pandemią trudno było narzeczonemu planować przyszłość, ponieważ trudno było znaleźć stałą pracę, to teraz jeszcze bardziej wzrasta niepewność związana z zatrudnieniem. Zachęcam więc narzeczonych, aby się nie zniechęcali, aby mieli „twórczą odwagę”, jaką miał święty Józef, którego pamięć chciałem uczcić w tym roku, jemu poświęconym. Podobnie i wy, gdy chodzi o podejmowanie drogi małżeństwa, nawet jeśli macie niewiele środków, zawsze ufajcie Opatrzności, ponieważ „czasami to właśnie trudności wydobywają z każdego z nas możliwości, o posiadaniu których nawet nie mieliśmy pojęcia” (List apostołski *Patris corde*, 5). Nie wahajcie się polegać na waszych rodzinach i waszych przyjaźniach, na wspólnocie kościelnej, na parafii, aby w przyszłości żyć życiem małżeńskim i rodzinnym, ucząc się od tych, którzy już przeszli drogę, jaką wy rozpoczynacie.

Zanim zakończę, chciałbym przekazać specjalne pozdrowienia dla dziadków i babć, którzy w czasie izolacji nie mogli zobaczyć swoich wnuków i być z nimi, dla osób starszych, które jeszcze bardziej cierpiały z powodu samotności. Rodzina nie może się obejść bez dziadków, są oni żywą pamięcią ludzkości, „ta pamięć może pomóc nam w tworzeniu świata bardziej ludzkiego, bardziej otwartego na przyjęcie”.

Niech św. Józef wzbudzi we wszystkich rodzinach twórczą odwagę, która jest tak potrzebna w tej zmieniającej się epoce, w której żyjemy, a Matka Boża niech wspiera w waszym małżeńskim życiu dzieło tworzenia kultury spotkania, tak pilnie potrzebnej dla przezwyciężenia przeciwności i konfliktów, które kładą cień na nasze czasy. Liczne wyzwania nie mogą pozbawić radości tych, którzy wiedzą, że idą z Panem. Przeżywajcie intensywnie wasze powołanie. Nie pozwólcie, aby grymas smutku odmieniał wasze twarze. Twój mąż czy twoja żona potrzebuje twojego uśmiechu. Wasze dzieci potrzebują waszych spojrzeń, które dodawałyby im otuchy. Duszpasterze i inne rodziny potrzebują waszej obecności i waszej radości: radości, która pochodzi od Pana!

Serdecznie was pozdrawiam, zachęcając was, abyście podążali naprzód przeżywając misję, którą powierzył nam Jezus, wytrwale trwając na modlitwie i „na łamaniu chleba” (Dz 2, 42).

I proszę, pamiętajcie o mnie w modlitwie. Ja to czynię każdego dnia, modląc się za was.

Wasz brat, Franciszek
Rzym, u św. Jana na Lateranie, 26 grudnia 2021 r., w święto Świętej Rodziny.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 2.01 – Druga Niedziela po Narodzeniu Pańskim

7:00 Wypominki

7:30 Msza św. za zmarłych wymienionych w wypominkach rocznych

10:00 † Zenona i Józefę Tymińskich

12:00 Za parafian

17:00 † Ireneę i Aleksandra Lewandowskich

Poniedziałek 3.01

7:00 † Ireneę Biernacką od uczestników pogrzebu

18:00 Przełagalna za wszystkie grzechy moje i rodziny z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę Świętej Rodziny w nowym roku

Wtorek 4.01

7:00 † Danutę Kowalik od Zakładu Pogrzebowego „Gibert”

18:00 † Waldemara Ceglarka

Środa 5.01

7:00 † Eugeniusza Ogłązę od uczestników pogrzebu

18:00 **Nowenna do św. Józefa i Msza św.**

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) O spokojny przebieg i owoce trwającego procesu synodalnego
- 3.) O oddalenie epidemii koronawirusa oraz za zarażonych, ich rodziny i Służbę Zdrowia
- 4.) O zdrowie dla Jacka i siły dla jego rodziny
- 5.) O powrót do zdrowia dla Marii, Wiesi, Agaty, Stefana, Ewy, Justyny, Jana, Krystyny, Józefa, Agaty i Krystyny
- 6.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 7.) O pokój serca i światło dla rodziców
- 8.) † Jana Krysiaka od Reni Brzezińskiej
- 9.) † Krystynę Bronder (11 r.), Józefa Paruzela, Karolinę Pasiekę (4 r.)
- 10.) † Piotra Puchałę od wujka Józka Puchały z rodziną
- 11.) † Tomasza Janika od ciotki Basi Walczak z rodziną
- 12.) † Andrzeja Balla od szwagra Władysława z rodziną
- 13.) † Krystynę Lamik od córki Grażyny

Czwartek 6.01 – Uroczystość Objawienia Pańskiego

7:30 † Danutę i Zdzisława Gajowczyków

10:00 † Ks. Zdzisława Radka (13 r.)

12:00 Za parafian

17:00 † Mariannę i Jana Strzelczyków, Wiesława, Franciszkę i Jana Kasperowiczów

Piątek 7.01 – Pierwszy piątek miesiąca

7:00 † Józefa Hadriana od uczestników pogrzebu

17:00 **Spowiedź św. dla dzieci i dorosłych**

18:00 † Helenę Cebulę od córki Zdzisławy z mężem

Modlitwa wynagradzająca Najświętszemu Sercu Pana Jezusa

18:45 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)**

Sobota 8.01

- 9:00** † Hanię - Grażynę Pawłowską od byłych sąsiadów: Marysi, Teresy i Wiesia z rodzinami
- 18:00** † Romualdę, Józefa, Stefanię i Stanisława Kędziorów, Natalię i Wacława Kęsych, Jerzego Lizureja

Niedziela 9.01 – Święto Chrztu Pańskiego

- 7:30** † Helenę Cebule od wnuczek Joanny i Kingi
- 10:00** † Andrzeja Marchwińskiego (1 r.)
- 12:00** O Boże błogosławieństwo i świętość dla Wojciecha i Magdy Macyszyn w 17 r. ślubu
- 17:00** † Marka Zielińskiego

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 7:30, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie 7:00 i 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 6:50; od poniedziałku do piątku 7:30; w wsobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 11:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania młodych ze słowem Bożym – środa o 19:10,

Akcja Katolicka – pierwszy poniedziałek miesiąca o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – sobota o 11:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881